

La noia contra la guerra

Una vegada hi havia una noia que estava fugint de la guerra que hi havia al seu país. Estava amb el seu cavall, desesperada per tornar a veure la pau. Va arribar la nit i va veure un estel. Va demanar un desig, però ella estava massa cansada i es va adormir.

Al cap d'unes hores va veure una llum llunar i es va despertar; aquella llum li feia molta curiositat i va decidir seguir-la. Cada cop era més gran, fins que es va adonar que era un portal. Ho va travessar pensant que seria una nova oportunitat per la seva vida, perquè en aquest món tot estava perdut. Quan ho va travessar va veure un món de fantasia.

Era primavera i tot era preciós i algunes flors eren de diamants, altres de cristall i fins i tot de rubí. Va veure un palau a la llunyania. Es va apropar al palau i una fada li va donar una càlida benvinguda. La va portar a una habitació gran i rodona. Hi havia més gent amb cares preocupades.

Ella no entenia res, van començar una reunió. Estaven discutint que tindrien una guerra contra les bruixes, els trols i els gegants. Van decidir que s'ajuntarien els regnes de les fades, els elfs i els gnoms. També van decidir que tenien 5 dies de preparació.

Aquells dies van ser molt durs i d'esforç, però per fi va arribar el gran dia. Els dos regnes van lluitar, però ells anaven perdent. La noia tenia una idea, però sabia que no serviria per res, i tot i així ho va intentar, va agafar una de les flors de rubí i la va llançar contra un dels gegants. Semblava que no feia res. Va acabar tombant els gegants, després els trols i per últim les bruixes.

Tots pensaven que ja havien guanyat, però no, una de les bruixes seguia en peu. Una de les fades li va dir que si ajuntava una flor de cristall, una de rubí i una de diamant, podia vèncer a la bruixa. Ella ho va fer com li van dir, i una vegada les tres flors estaven juntes, van aparèixer uns núvols verds. Tenia un bastó a la mà, el bastó era negre amb una esmeralda a dalt. Va apuntar amb el bastó a la bruixa i la bruixa es va desfer.

Havien guanyat la guerra! Van passar 2 anys de pau i tranquil·litat. I la noia va decidir tornar al seu món pel portal que hi havia allà. Tenia por, però ho va fer. Tot estava com quan va entrar per primera vegada. Es va adonar que el temps es va congelar, la guerra continuava, però ella no es va quedar quieta ...

Fi